

KATECHEZA PRZED MISYJNYM DNIEM BIAŁEGO TYGODNIA

Temat: ZAPROSZENI DO STOŁU PANA

Cele nauczania – wymagania ogólne:

- uświadomienie dzieciom zobowiązania ludzi ochrzczonych do współpracy na rzecz misji;
- zapoznanie z Papieskim Dziełem Misyjnym Dzieci oraz przybliżenie idei pomocy niesionej misjom przez dzieci pierwszokomunijne.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- własnymi słowami przytacza obietnicę Jezusa dla tych, którzy będą przyjmować Komunię św.;
- opowiada, na czym polega przedsięwzięcie „Dzieci komunijne dzieciom misji”;
- poprawnie wyjaśnia słowa utworu „Pan wieczernik przygotował”;
- samodzielnie układa treść modlitwy, którą włoży do koperty.

Modlitwa: *Akt nadziei*

Wprowadzenie:

Katecheta rozpoczyna rozmowę na temat udziału w przyjęciach. Na jakie uroczystości jesteśmy zapraszani? Po czym poznać, że ktoś został zaproszony? Jak się czuje zaproszona osoba? Dlaczego ktoś nas zaprasza na uroczystość?

Po wypowiedziach uczniów katecheta konstatuje, że czasem ktoś nie bierze udziału w uroczystości, co wcale nie znaczy, że nie chce. Chętnie nawet by dołączył, ale z jakichś powodów nie może. Tak było w historii, którą dzieci za chwilę poznają.

Emilka i Zosia są najlepszymi przyjaciółkami, dlatego obydwie ucieszyły się, że rodzice pozwolili im spotkać się po lekcjach. Zaraz po szkole dziewczynki poszły do domu Zosi. Gdy weszły do jej pokoju, uwagę Emilki zwróciła piękna suknia i zdjęcie z teatru, na którym wśród wystrojonych aktorów Emilce

udało się dostrzec wróżkę w dokładnie takiej samej sukni jak ta, która wisiała u przyjaciółki.

– Ojej! – wykrzyknęła – Masz taką samą sukienkę jak dziewczynka ze zdjęcia! Zosia uśmiechnęła się.

– Nie poznałaś mnie? – zapytała. – To ja byłam wróżką.

– Naprawdę? Ale ci fajnie... Kim byłaś?

– Kwiatową wróżką – odpowiedziała Zosia. – Rzeczywiście, było fajnie... Ale zanim zagrałam w przedstawieniu, najpierw musiałam długo przygotowywać się do roli... Nauka tekstu zajęła mi chyba dwa miesiące! Potem jeszcze były przymiarki stroju, próby... I ta trema przed występem...

– Też bym tak chciała... – rozmarzyła się Emilka. – Jak to się stało, że zagrałaś w przedstawieniu?

– Mój wujek pracuje w teatrze. Kiedyś mu się przyznałam, że chciałabym zostać aktorką. Obiecał wtedy, że gdy będzie jakaś rola dla małej dziewczynki, to mnie zaprosi. I spełnił obietnicę – wyjaśniła Zosia.

– Szkoda, że ja nie mam takiego wujka... Kiedyś byłam w teatrze, ale tylko na widowni i oglądałam przedstawienie – dodała smutnie Emilka.

– Nic straconego! – wykrzyknęła Zosia. – Opowiadałam wujkowi o tobie. Chętnie cię pozna! Poprosimy go, by dał nam znać, jeśli znów będzie w teatrze rola dla dziewczynki. A może nawet dla dwóch...

– Wspaniale! Bardzo chciałabym go poznać, najlepiej zaraz – Emilka popatrzyła na Zosię. – Jesteś moją najlepszą przyjaciółką!

Analiza tekstu. Co zachwyciło Emilkę w pokoju Zosi? Dzięki komu Zosia zagrała w teatrze? Jak Zosia przygotowywała się do występu? Co kiedyś w teatrze robiła Emilka? O czym marzyła Emilka? Co obiecała jej Zosia?

Rozwinięcie:

Katecheta podsumowuje wypowiedzi, po czym zauważa, że również Jezus ma dla ludzi obietnice, w tym obietnicę uczyty. Uczyty szczególnie, na którą dzieci często przychodzą, a już wkrótce skorzystają z niej jeszcze bardziej niż do tej pory. Następnie prosi uczniów o przypomnienie obietnic, jakie Jezus dał ludziom. Na wszelki wypadek warto mieć kartki z fragmentami biblijnymi, zawierającymi te obietnice bądź adresami do odszukania tekstów, by przy okazji sprawdzić tę umiejętność u uczniów, np. J 15, 5: *Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity*; J 20, 23: *Którym odpuszczacie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane*; Łk 9,

22: *Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszyznę, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie; J 14, 16: Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze; Mk 16, 16: Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; J 6, 54: Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne.*

Jeśli wprowadzenie zajęło zbyt wiele czasu, można zrezygnować z powyższego zadania i od razu zapoznać uczniów z fragmentem J 6, 54, ewentualnie szyfrując zdanie, zamieniając je w rebus lub podając w formie rozsypanki wyrazowej.

Nauczyciel pyta, komu Pan Jezus obiecał życie wieczne, czyli bycie na zawsze z Bogiem w niebie? Następnie wyjaśnia, że już wkrótce dla nich ta obietnica zacznie się wypełniać, bo i one będą przyjmować Jezusa pod postacią chleba – Komunię świętą. Od tej pory zaczną w pełni uczestniczyć we Mszy św. – to będzie ich nowa rola, do której teraz się przygotowują. Ale Komunia św. to nie tylko uroczystość – to początek jeszcze większej przyjaźni z Jezusem, bo o takim Przyjacielu chce się mówić innym. Warto, aby takiego Przyjaciela miał każdy i właśnie przy okazji I Komunii Świętej dzieci mogą pomóc swoim rówieśnikom, którzy jeszcze nie słyszeli o Jezusie i nie wiedzą, że i oni mogą kiedyś przyjąć Go w Eucharystii.

Katecheta przybliży ideę PDMD „Dzieci Komunijne dzieciom misji” i wyjaśnia, jak można włączyć się w tę inicjatywę – wybrane dzieci w formie kalamburów mogą odgrywać modlitwę, pisanie i odmawianie, ofiarę pieniężną z wkładaniem do kopertki, przyjmowanie Komunii św., czytanie „Świata Misyjnego” itp., a reszta klasy odgaduje.

Komunia to szczególna jedność, połączenie z Panem Bogiem i innymi ludźmi.

Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest udziałem we Krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa? Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno Ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego Chleba (1 Kor 10, 16-17).

My, którzy znamy Jezusa, przyjaźnimy się z Nim, mamy obowiązek zadbać o to, by ludzie w najdalszych zakątkach świata też Go poznali.

(Rozdanie lub wyświetlenie tekstu i nauka śpiewu „Pan wieczernik przygotował”).

Podsumowanie:

Katecheta odczytuje fragment listu misjonarza, który otrzymał wsparcie od dzieci pierwszokomunijnych, np. o. Tomka z Sudanu Południowego:

Drogie Dzieci Pierwszokomunijne!

Pragnę wyrazić wielką radość i szczerze GRATULACJE z PRZYJĘCIA PANA JEZUSA DO WASZYCH SERC W KOMUNII ŚWIĘTEJ. Jako Wasz rodak, cieszę się razem z Wami i Waszymi Rodzinami, a jako kapłan cieszę się PODWÓJNIE! Składam serdeczne podziękowanie Wam, Drogie Dzieci Pierwszokomunijne, jak i Waszym Rodzicom za serca otwarte na potrzeby misji i za ten wspaniały pomysł przekazania pieniędzy dla dzieci z Sudanu Południowego. Dziękuję za złożone dary na misyjne cele. Będąc tutaj, w Sudanie Południowym, chcę w Waszym imieniu pomagać dzieciom ze szkoły, która znajduje się obok naszej misji w Akol Jal, gdyż edukacja jest jedną z najważniejszych spraw w życiu młodego pokolenia. Dzięki Wam będzie to możliwe! Stąd ten list i podziękowanie każdemu z Was za troskę i hojność w podzieleniu się DAREM WASZEGO SERCA.¹

Praca plastyczna – kolaż z wydruków z kielichem i Hostią oraz obrazków dzieci z krajów misyjnych lub wykonanie w parach/w grupie plakatu zachęcającego do włączenia się w akcję „Dzieci komunijne dzieciom misji”.

Praca domowa: Ułożenie modlitwy, która zostanie włożona do kopertki.

Modlitwa:

Pan wieczernik przygotował,
Swoją zaprasza lud.
Dla nas wszystkich dom otworzył
I zastawił stół. (2x)
Każdy człowiek w domu Pańskim,
Swoje miejsce ma.
Niech nikogo w nim nie braknie,
Uczta Pańska trwa. (2x)

dr Aneta Rayzacher-Majewska, UKSW Warszawa

---

¹ http://www.starawies.jezuici.pl/d4864_o_tomek_-_list_do_dzieci_pierwszokomunijnych.html